

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສ່ານກງານນາຍົກລັດຖະມູນຕີ

ເລກທີ 83 /ນຍ
ວັງຈຸນ, ວັນທີ 01.01.ຂີ້າສະເໜີ 201

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກຳ .

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ສະບັບເລກທີ 01/96/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ມືນາ 1996 .
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ເລກທີ 01/98/ສພຊ, ລົງວັນທີ 10/10/1998.
- ອີງຕາມຈົດໝາຍສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 1466/ກປ.2000 , ລົງວັນທີ 16/11/2000 .

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດີລັດ

ມາດຕາ 1: ດຳລັດສະບັບນີ້ ວ່າງອອກເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກຳ, ກໍາມີດ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວ, ການປຶກປັກຮັກ ສາ, ການພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍກິດຈະການກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ທີ່ ດິນກະສິກຳ ແລະ ປັດໃຈການຜະລິດກະສິກຳຕ່າງໆເຊົ້າໃນການຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ ເປັນໄປຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະຫຼອງຖື່ນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ .

ມາດຕາ 2: ກະສິກຳ ແມ່ນການປຸກຜົງ, ການລົງຈັດ ແລະ ການປະມົງ ຂັ້ງລວມເອົາກິດຈະການ ຕ່າງໆ ຫຼືນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ແນວໜັນພິດ ແລະ ສັດ, ຜຸ່ນ ແລະ ອາຫານສັດ, ຢ່າ

ປາບສັດຖົມີ້ດ ແລະ ຢ່າປົວພະຍາດສັດ, ເຄື່ອງມີ ແລະ ພາຫະນະກົມຈັກ, ນັ້ນເປັນ ແລະ ນັ້ນຂຶ້ນລະປະທານ, ວິທະຍາສາດ-ວິທະຍາການ, ຫື້ນຮອນ ແລະ ປັດໃຈການ ຜະລິດອື່ນງໍ ເພື່ອການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ວັດຖຸດິບ ໃຫ້ສັງຄົມ, ບ້ອນໄສງ່ານ ບຸງແຕ່ງ ແລະ ເປັນສິນຄ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ .

ມາດຕາ 3: ຫ້າດີນກະສິກຳ ເປັນກຳນົມຂະສິດຂອງວົງສາຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຂຶ້ງລັດເປັນຜູ້ຄຸມ
ຄອງ ແລະ ຈັດແບ່ງໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ໃນຂອບ¹
ເຂດທີ່ວປະເທດ. ລັດບໍ່ຮັບຮູ້ການຂຶ້ຂາຍ, ຈັບຈ່ອງ, ຍິດ ແລະ ການສືບທອດ ຫ້າດີນ
ກະສິກຳ ຂອງສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ຂອງສາຫາລະນະ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ .

ມາດຕາ 4 : ລັດຊາຍໝູ້, ສົ່ງເສີມ ປະຊາຊົນບັນດາຜົ່າ ແລະ ຫຼຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ລົງທຶນໃສ່ການຜະລິດກະສິກຳ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທັນສະໄໝເຫື້ອລະກົວ. ການສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ ຕາມເນື້ອໃນ ແລະ ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງການສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນພາກ IV ຂອງກິດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ຂຶ້ງມີຈຸດປະສົງແນວໃສ່ ເວັດໃຫ້ການຜະລິດ ຜະລິດຕະຜົນກະສິກຳ ຮັບປະກັນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງສັງຄົມ, ມີສ່ວນແຮວໄວ້ ແລະ ເນື້ອຂາຍເປັນສິນຄ້າ .

ມາດຕາ 5 : ຫົ່ວດນິກສີກໍາ ແມ່ນທີ່ດິນປະເພດຕ່າງໆ ຫຼືນໍາໃຊ້, ສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ ຫົ່ວດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການຄົ້ນຄວາທີ່ດິນລອງກະສີກໍາ ແຊ້ງລວມຫຼັງທີ່ດິນທີ່ມີລະບົບຂຶ້ນລະປະທານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຟັງ, ລົງສັດບົກ, ສັດເຄື່ອງບົກ-ເຄື່ງນັ້ນ ແລະ ສັດນັ້ນ ໂດຍແມ່ນຄະນະກໍາມະການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບດິນ-ມອບປ່າ, ກະຊວງກະສີກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອ້ານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ສໍາຫຼວດ, ຈັດສັນ ແລະ ຈັດແບ່ງໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດອາຂີ້ບກະສີກໍາ ຢ່າງທີ່ວເຖິງ ແລະ ຍຸດຕິທໍາ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນເນື້ອໃນຈິດໃຈຂອງມາດຕາ 17 ແລະ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 6 : ລັດເອົາໃຈໄສ່ສະໜອງເຕັກນິກວິຊາການ, ຂັ້ນຮອນ ແລະ ປັດໃຈການຜະລິດກະສິກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ້າຢູ່ໃນເຂດຂົນນະບົດ ແຕ່ລະຄອບຄົວ ເພື່ອຫັກການຜະລິດກະສິກຳທີ່ໜ້າກ້າຍແບບຄົງທີ່ ຫຼື ເວັດກະເສດສູນ ທີ່ຖືເອົາການຍົກຄຸນນະພາບ ແລະ ສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ໃຫ້ໜ້າຍຂຶ້ນ ແນໃສ່ໜູດຜ່ອນການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ການປ້ອງກັນການເຊື້ອມໄຂມລົງທາງດ້ານຄວາມຊົມສົມບຸນຂອງດິນ, ປ່າໄມ້ ແລະ ນໍ້າ ກ້າວໄປເຖິງການຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຢ່າງສັນເຊິ້ງ.

ມາດຕາ 7 : ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດ ໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ແລະ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຫາກໄດ້ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນດ້ວຍເຫຼືອແຮງ ຫຼື ທຶນຮອນຂອງຕົນເອງ ແລະ ມີການຮັບຮູ້ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ອ້ານາດການປົກຄອງຫ້ອງຖຸນໍ້າກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນ ມີສິດຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ໄດ້ຮັບ, ໂອນ ແລະ ສືບຫອດໝາກຜົນ ແລະ ຜົນຜະລິດກະສິກຳທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດພັນທະເສັຍພາສີອາກອນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ .

ມາດຕາ 8 : ລັດປົກປ້ອງສິດຜົນປະໄຫຍດຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ມືນະໄຍບາຍຕໍ່ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຫ້າວຫັນ ແລະ ຕັ້ງໃຈຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນເຊັ່ນ : ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ, ທຶນຮອນ, ຄົ້ນຄວາວິຈີ, ຂົ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈະເປັນເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການເກັບຮັກສາ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຈະກຍາຍຜະລິດຕະຜົນກະສິກຳ, ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ຫຼື ຕ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ໃຫ້ຄ່າບໍາເນັດ ຫຼື ເງິນອຸດໝູນທີ່ຈະເປັນ ເພື່ອຊູກຍູ້ວຽກງານປົກປ້ອກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນ ແລະ ສະຫງວນລົຂະສິດຕໍ່ຜະລິດຕະຜົນທີ່ດີໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຄົ້ນພົບຜະລິດຕະຜົນດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ທ່ານີ້. ໃນກໍລະນີ, ທີ່ລັດຕ້ອງການຫັນປຸງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄປໃຊ້ໃນກົດຈະການອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຜົນປະໄຫຍດສ່ວນລວມ ລັດຈະຊົດໃຊ້ແທນຕົ້ນ ຄ່າພັດທະນາສ້າງສາ ແລະ ບຸລະນະທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວໃນລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ .

ມາດຕາ 9 : ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳບົນຫຼັ້ນຖານການສືບຫອດມູນມໍລະດິກ, ການໄອນ ຫຼື ການນອບຂອງລັດຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະ ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອ້ານາດການປົກຄອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ເຂັ້ມງວດ. ສິດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ນີ້ ຈະສັນສຸດ ຫຼື ໝົດໄປໄດ້, ຖ້າບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆກ່ຽວກັບທີ່ດິນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ : ບໍ່ເສຍພາສີທີ່ດິນ, ບໍ່ບຸກເບີກ, ບໍ່ພັດທະນາ, ປະປ່ອຍໃຫ້ດິນເປັນເຮື້ອໄດຍໍ່ໃຊ້ປະໄຫຍດເປັນເວລາຫຼາຍປົກຕິດຕໍ່ກັນ, ບໍ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບກໍໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສົ່ງແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ ຫຼື ສັງຄົມ. ສໍາລັບທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ, ເຈົ້າຂອງບໍ່ນໍໃຊ້ ຫຼື ທີ່ດິນຖືກຈ່ອງໄວ້ ໄດຍບໍ່ນໍໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວຈະກາຍເປັນຂອງລັດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຫຼື ອ້ານາດການປົກຄອງ

ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີສິດ ຈະຈັດສັນ ແລະ ແບ່ງປັນຄືນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເຮັດອາຊີບ
ການຜະລິດກະສິກໍາແຕ່ບໍ່ມີດິນ ຫຼື ມີດິນບໍ່ພຽງໝໍເພື່ອຫ່າງການຜະລິດ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນ
ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າໄດ້ ໃຫ້ກັບເຈົ້າຂອງເດີນແຕ່ຢ່າງໄດ້ .

ມາດຕາ 10 : ທ້າມບໍ່ໃຫ້ຫັນປຸງນີ້ດິນກະສິກໍາໄປຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍອື່ນ ເວັ້ນເສີຍແຕ່ເຫັນວ່າມີ
ຄວາມຈໍາເປັນ, ມີປະສິດທິຜົນກວ່າ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກ
ສອນ ຈາກກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ບໍາໄມ້, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ອໍານາດການ
ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເມື່ອມີການຕິກລົງ ໃຫ້ມີການຫັນປຸງນີ້ດິນກະສິກໍາ
ໄປຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍອື່ນບໍ່ວ່າຈະເປັນການຫັນປຸງນີ້ຊ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນກໍຕາມ, ບຸກ
ຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຫັນປຸງນີ້ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເສັຍຄ່າທຳນິງມູນ
ການຫັນປຸງນີ້ ຫຼື ບຸກເບີກເມື່ອທີ່ດິນກະສິກໍາ ບໍ່ອນໃໝ່ປຸງນແທນ ຫຼື ປັບບຸງສະມັດ
ຖະພາບການຜະລິດຂອງເມື່ອທີ່ດິນກະສິກໍາທີ່ເຫັນຢູ່ໃຫ້ສູງຂັ້ນຕາມລະບົບການ ທີ່
ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ບໍາໄມ້, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງ
ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງໄວ້.

ມາດຕາ 11 : ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ບໍາໄມ້ ມີໜ້າທີ່ສົມທິບກັບຄະນະກໍາມະການ ຈັດສັນທີ່ດິນ
ແລະ ມອບດິນ-ມອບປ່າ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນ
ການສໍາໜັກ, ເກັບກໍາ ແລະ ສ້າງລວມບັນດາຂັ້ນມູນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວກັບການກະສິກໍາ
ແລະ ທີ່ດິນກະສິກໍາໃນທຸກດ້ານ ເພື່ອກໍາມີດເຂດຜະລິດກະສິກໍາ, ປະເພດທີ່ດິນກະສິ
ກໍາໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ແລະ ສ້າງ ຫຼື ກໍາມີດແຜນທີ່, ແຜນແມ່ບົດການຄຸ້ມ
ຄອງກິດຈະການກະສິກໍາ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ແຫຼ່ງນັ້ກະສິກໍາໃຫ້ຖືກ
ຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວປະ
ເທດ. ແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບກະສິກໍາທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຕ້ອງປະກອບມີ ການກໍານົດ ແລະ
ການຂັ້ນບັນຊີຂອບເຂດ, ປະເພດ, ຂະໜາດ, ເປົ້າໝາຍ, ການຈັດສັນ ແລະ ການ
ແບ່ງປັນກິດຈະການກະສິກໍາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ, ແຫຼ່ງນັ້ກະສິກໍາ
ແລະ ປັດໃຈການຜະລິດກະສິກໍາອື່ນໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບເມື່ອໃນຈິດ
ໃຈ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກໍາ ແລະ
ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປົກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການເຫັນດີ ແລະ
ຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນຫາງການ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບກິດຈະການໃຫຍ່ງ
ແລະ ຄະນະກໍາມະການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບດິນ-ມອບປ່າ ຫຼື ອໍານາດການປົກ
ຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ລະບົບການກໍານົດໄວ້.

ມາດຕາ 12: ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາກິດຈະການກະສິກໍາ ແລະ ການນຳ
ໃຊ້ທີ່ດິນ ກະສິກໍາເປັນໄປຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບທ່າແຮງ
ຂອງທ້ອງຖິ່ນກໍລືແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສ້າງຄົມແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງກະສິກໍາ
ແລະ ບໍາໄມ້ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທິບກັບຄະນະກໍາມະການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບ

ນາດຕາ 13 : ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາຜົ່າ ໂດຍສະເພາະອະນຸຂົນລຸນຫຼັງ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຂອງກົດຈະການກະສິກຳ, ຫົ່ວໍດິນກະສິກຳ ແລະ ປັດໃຈການຜະລິດກະສິກຳອື່ນໆ ຫົ່ວໍມີຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາຜົ່າ, ຕໍ່ລະບົບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເກີດມີຄວາມສິນໃຈເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ຫຼາຍໜັ້ນໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປຶກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາການກະສິກຳ, ຫົ່ວໍດິນກະສິກຳ, ແຫ່ງ່ງນໍ້ກະສິກຳ ແລະ ປັດໃຈການຜະລິດກະສິກຳອື່ນໆ ຫົ່ວໍມີການຄົງຕົວຕະຫຼອດໄປ, ຮັບປະກັນໄດ້ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຫັງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບດ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສູງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຕ້ອງສົມທີບັນດາການສ່ວນ ແລະ ອໍານິມາດການປຶກຄອງຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍານົດເອົາວັນອາຫານໄລກທີ່ກົງກັບວັນທີ 16 ຕຸລາ ຂອງຫຼຸກໆປີ ເປັນວັນສະຫຼຸບ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດພາລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ສັງຄົມໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປຶກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາການກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ຫົ່ວໍດິນກະສິກຳ ແຫ່ງ່ງນໍ້ກະສິກຳ ໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 14 : ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ້າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທີ່ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຸງບໍເຫົາກະຊວງ ແລະ ອ້ານາດການປົກຄອງທັງໝົດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຸກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳ ຄົ້ນຄວ້າກວດກາ, ປັບປຸງ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າສ້າງລະບົບບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂໍ້ກໍານົດກົດລະບຽບຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ ຫຼື ລະບົບໃໝ່ເພີ້ມເຕີມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະສິກຳເຊື່ອ : ພາສີທີ່ດິນ, ອາກອນ, ສິນເຊື້ອ, ນະ

ໄอยບາຍລາຄາ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄຄງ່ລ່າງພື້ນຖານ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການເກີບຮັກສາຜະລິດຕະຜົນກະສິກຳ ຫ້າງນີ້ກໍເພື່ອແນໃສ່, ດ້ວຍຫຼື່ງແມ່ນເພື່ອສ້າງເຖິງອນໄຂ ກະຕຸກຊຸກຢູ່ໃຫ້ການຜະລິດກະສິກຳ ຫຼືມີຢູ່ແບບເຕັ້ງທໍາມະຊາດພ່ຽງ ແຕ່ກຸ່ມຕົນເອງໄດ້ ຄ່ອຍງ່າວຂຶ້ນເປັນການຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າຫ້າທັນສະໄໝ ແລະ ຍືນຍົງ ແລະ ດ້ວຍສອງ ແມ່ນເພື່ອສ້າງເຖິງອນໄຂກະຕຸກຊຸກຢູ່ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທັນມາ ແລະ ສີບຕໍ່ລົງທຶນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກຳ ວິກປັກຮັກສາ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ແຫ່ງໆນັ້ນກະສິກຳ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນ ເປັນການກະສິກຳ ແບບອຸດສາຫະກຳທີ່ທັນສະໄໝ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄົບວົງຈອນ .

ມາດຕາ 15 : ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ການລົງວິໄນຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກ VII ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ຈະໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຂອງຫັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊຸມທີ່ມີຜົນງານ ຫຼື ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ .

ມາດຕາ 16 : ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ບັນດາກະຊວງ, ອະນະກຳນະການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອ້ານາດການປົກຄອງຫຼຸ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ .

ມາດຕາ 17 : ດໍາລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ . ຂໍ້ກໍານົດ, ບົດບັນຍັດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ຂໍດັກບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລວມແຕ່ຖືກຍິກເລີກ .

ນາຍົກລົດຖະມົນຕີ.

ບຸນຫ້າ ວິລະຈິດ